

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σῶφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἐκατέρω τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι, καθάπερ, διαιτητῆς ἀκριβέστατος. Θεολόγου ἐκ στόματος, θεολόγους ἐβρόντησας, διδαχὰς Σωφρόνιε, παμμακάριστε, θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἄναρχον, καὶ συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναῖδιον, ἐν μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κακεῖνο νοούμενος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαίς σου, καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρα ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοία, καθαρθέντα μὲ πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ ὡς κατείδέ σε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου, θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Σωφρόνιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τό, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ ἕτερα.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Σωφροσύνης μέλω τὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ρέζων.

Θεοφάνους.

Ὡδήα' Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανυγηρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ πέλαγος, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, οἰακιζόμενος, καὶ

συνήθροισας, πολλὴν περιουσίαν, σοφίας χαρίσματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ὡς Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἔνθεος, τοῦ θείου Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανασίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτωσὶν τοῦ γένους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου, διανοίας ὀξύτητι, τὸν κόσμον ἐφαίδρυνας, θεολογήσας τρανώς, τρισυπόστα τόν, θεότητος οὐσίαν, Μονάδα τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογμάτων ἡ εὐσημος, κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ πέρατα, τὸ μυστήριον, τῆς οἰκονομίας, τοῦ Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Ὁ ὢν φύσει ἄκτιστος, καὶ τῷ Πατρὶ συναϊδὸς, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώνιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτιστὸς καὶ ὑπὸ χρόνον, ὡς ἄνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ, οὗ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε».

Στηριζομένη, βακτηρία τῶν λόγων σου Ὅσιε, τὰς ὁρμᾶς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων αἱρέσεων, ἐλαύνει διώκουσα, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Ὑπερμαχήσας, τοῦ σεπτοῦ θεοφόρου κηρύγματος, ἀνεδείχθης νικητῆς, τῇ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ Σωφρόνιε.

Νεκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἡδυπάθειαν, τὴν ἀκήρατον ψυχὴν, δι' εὐσεβείας ἐζώωσας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἔνθεον ὄργανον.

Ἡ θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίρρυτος γλῶσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμούς, ἀναπηγάξει θεόληπτε, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶσι προχέουσα.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν τεκοῦσαν τὸν Θεόν, Θεοτόκον δοξάζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῶ, προσηγορίαν ἀρμόζοντες, καὶ κλήσιν κατάλληλον, πάναγνε Δέσποινα.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σωφρόνιε Ὅσιε, ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας διδαγμάτων, ἀπαστρέπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἐορτάζουσι Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας Ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὅθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σὲ ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, Τὶ τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου, πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος ;

Ὡδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου».

Μίαν ἄναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἰδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς ἐδογματίσας, διαιρουμένην ἀτμῆτος, ἐνουμένην τε ἀσυγχύτως, βουλήσει μιὰ καὶ θεότητι.

Ἐχων σώφρονας τὰς φρένας, καὶ τὸν νοῦν σωφρονέστερον, οὐ φυρμὸν ἐφρόνεις, Πάτερ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἠνωμένων ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῷ, μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Λαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν δεινὴν μαρίαν, τὴν τοῦ Νεστορίου διέλυσας, ταυτοβουλία καὶ γνώμη τοῦ τὴν ἔνωσιν, δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ δύο φύσεων.

Πύρρον ἐφλεξας ἀντάρτην, τῷ πυρὶ τῶν δογμάτων σου, ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφύροις οὐσίαις τὰ κατάλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Ὁραιοῦθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, ὡς τεκοῦσα τούτων, Κόρη ποιητὴν τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἱμάτων σωματούμενον, τὸν ρύομενον, πάντας αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε φιλόανθρωπε».

Τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τάφον τῆς ζωῆς, ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, Θεῷ οἷας ἤντλησας κρυφιομύστους, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, Ἱεράρχα τῆς ἐλλάμψεως.

Ὀλικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον ἀγαθόν, πυρσωθεὶς φέγγει νοητῷ, καὶ πηγὴν ἠγάπησας τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίαις Πάνσοφε, πρὸς αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῆ, τὴν τοῦ λόγου τράπεζαν εὐθηνουμένην, κεκτημένος Ὅσιε, καὶ λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Ἐν δυσὶ νοούμενον, οὐσίαις τὸν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τὸν μονογενή, τοῦ Θεοῦ τὸν ἄναρχον, σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοκας, Θεομητορ ἀπειρόγαμε.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Πλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου θεόφρον, ἐν τοῖς χεῖλεσί σου, ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ ποταμοῦ μιμεῖται τὰ ρεύματα.

Ὡς φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνησας, τὴν εὐκαρπία τῶν λόγων, καθαρῷ τε βίῳ καταγλυκαίνων, τὰς καρδίας, Ἱεράρχα, τῶν πιστεῖ τιμώντων σε.

Νεκροῦται, τὴ ζωτικὴ ρομφαία τῆς γλώττης σου, τὸ τῶν αἰρέσεων στίφος, καὶ θρασεῖα φάλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη, θανατοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον

Ἵμνοῦμεν, Θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου, δι' οὗ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτου βρόχων καὶ δεινοτάτης, ἀμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν τοῦ Ἄδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Συναξάριον

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

- Ἐσπευδε τηρεῖν καὶ κεραίαν τοῦ νόμου,
- Ὁ Σωφρόνιος, οὗ παρ οὐρανοῖς κέρας.
- Ἐνδεκάτη σάφρων ἔδου Σωφρόνιος παρὰ τύμβον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἁγίας

Ἐκκλησίας.

Στίχοι

- Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,
- Καυθεὶς προσήχθη Πιόνιος Κυρίω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου θεοφόρου καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ Διίππειῳ λεγομένου, τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχοι

- Ἐκ γειτόνων εἶ, Γεώργιε, κανθάδε,
- Κακεῖθεν, οἶμαι, Χριστομύστη, Παρθένω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τροφίμου καὶ θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικεῖα μαρτυρησάντων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Στίχοι

- Κομίζεται σοὶ ὄλβος, ὀλβία Πόλις,
- Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχοι

- Πῶς ἂν διῆλθες πλέθρα γῆς τάχος τόσα;
- Εἰ μὴ ἄσαρκος, ὧς τις ἦς, πάτερ, βίω;

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δίκαιους ἐνήδρευσαν, ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ».

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, ταῖς αἰρετικαῖς γλωσσαλγίαις, ἀντιπαττόμενος Σοφέ, νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλες, Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ λαὸς ἀνάθημα Θεοῦ, τὰς τῶν Ἀσκητῶν φυτουργίας, περιπτάμενος, Σοφέ, τὸν λειμῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις καθιερώσας.

Νόμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιστήμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεομένοις εὐσεβῶς, ἀναμέλπων θεόφρον μετέδωκας, Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἀγιασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τὴ ἐπελεύσει ἐπὶ σέ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα τίκτεις ἀσπύρωσ.

Ὡδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἱεραρχικῆς Ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιάσθης τῷ τῆς χάριτος, ἐνθα πεφανέρωται, κόσμου ἢ σωτήριος Ἱεραρχία, πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνιε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσαι, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλοῦτον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας, Ἐνδοξε δῶρον δεξάμενος, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, καὶ

ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς Ἱερομύστα, τὴν θεῖαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας Πανόλβιε, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότης ποίμνιον λόγοις καὶ πράξεσι, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ Πάτερ συνάναρχος, λόγον σοὶ δεδώρηται, λόγους διατρέφοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἰρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἄγιοπρεπῆς Ναὸς ἐδείχθη, τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἀγίασαντος, ὄρος πῖον ἅγιον, ὄρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσποινα μόνη πανύμνητε, Διὸ σὲ Θεομήτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ῥῆσις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη θεωρητῶν, τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὧς πὲρ κηρίον στάζουσα, τῶν νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Ἐνδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις θεηγόρε, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ἔνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ στρατεύματα.

Ζωὴν μετερχόμενος Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώσης μακαριότητος, ἔνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνούντάς σε.

Ὡς τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου θεόφρον, νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμων ὄφθης ἀλάβαστρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοὺς σοὶς δόγμασι.

Θεοτοκίον

Νεφέλην σὲ κούφην Παρθένε, ὁ Ἡσαίας ἐθεώρει, ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθὼν, καθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφάνερωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.